

Պարույր Սևակ

Հավերժ ներկա-բացական

Աչքեր ունի նեղ-երկարուկ,
Ասես լինեն կորիզ հոնի,
Ունի հայացք մի հեռախույս,
Նման մթին հորիզոնի:
Տիրուհի՞ է - տիրուհի չէ:
Սիրուհի՞ է - սիրուհի չէ:
Քո՞ւյր է - քույր չէ:
Կո՞ւյր է - կույր չէ:
(Երբ որ պետք է՝ կնկատի,
Երբ որ պետք չէ՝ չի նկատի)...
Անպարտադիր և անհրաժեշտ,
Հավերժ ներկա և բացակա՝
Թե «սեր» ասես՝ խնդրում է շեշտ,
Թե ասես «կին»՝ վեհ ածական:
Եվ էակ չէ վերացական,
Այլ կենդանի՛, միս-ոսկորո՛վ:
Իսկ անո՞ւնը: Ասեք Խոնարհ,
Ասեք Շնորհ, ասեք Գորով:
Եվ մի՛ հարցրեք, ումն է նա.
Այս մեկը թող գաղտնիք մնա...

14.XI.1963թ.

Երևան